วารสารอิเล็กทรอนิกส์
ทางการศึกษา

OJED, Vol.9, No.2, 2014, pp. 639-652

OJED
An Online Journal
of Education
http://www.edu.chula.ac.th/ojed

อิทธิพลของการนิยมความสมบูรณ์แบบและการสนับสนุนของอาจารย์ที่ปรึกษา ที่ส่งผลต่อความก้าวหน้าในการทำวิทยานิพนธ์ของนิสิตบัณฑิตศึกษา โดยมีพหุตัวแปรส่งผ่าน

EFFECTS OF PERFECTIONISM AND SUPPORT OF ADVISER ON GRADUATE STUDENTS' THESIS PROGRESS WITH MULTIPLE MEDIATORS

นางสาวสุริชา ฐานวิสัย *
Suricha Thanwisai
รศ.ดร.อวยพร เรืองตระกูล **
Assoc. Prof. Auyporn Ruengtragul, Ph.D.

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) ศึกษาระดับการนิยมความสมบูรณ์แบบและการสนับสนุนของอาจารย์ที่ปรึกษาตามการรับรู้ของนิสิตบัณฑิตศึกษา (2) ศึกษาระดับการรับรู้ความสามารถของตนเอง ความเครียด และความก้าวหน้าในการทำวิทยานิพนธ์ (3) ตรวจสอบความตรงอิทธิพลของการนิยมความสมบูรณ์แบบและการสนับสนุนของอาจารย์ที่ปรึกษาที่ส่งผลต่อความก้าวหน้าในการทำวิทยานิพนธ์ของนิสิตบัณฑิตศึกษา โดยมีพหุตัวแปรส่งผ่านกับข้อมูลเชิงประจักษ์ และ
(4) วิเคราะห์ลักษณะการส่งผ่านอิทธิพลของการรับรู้ความสามารถของตนเองและความเครียดระหว่างการนิยมความสมบูรณ์แบบและการสนับสนุนของอาจารย์ที่ปรึกษากับความก้าวหน้าในการทำวิทยานิพนธ์ ตัวอย่างวิจัยคือ นิสิตปริญญาโท ชั้นปีที่
2-4 หลักสูตรทำวิทยานิพนธ์ คณะครุศาสตร์/ศึกษาศาสตร์ ของมหาวิทยาลัยรัฐบาล จำนวน 359 คน ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ แบบสอบถาม ค่าความเที่ยง .730-.927 วิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติบรรยาย และวิเคราะห์โมเดลสมการโครงสร้าง (SEM) ด้วยโปรแกรม LISREL

ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้ 1) การนิยมความสมบูรณ์แบบของอาจารย์ที่ปรึกษาและการสนับสนุนของอาจารย์ที่ปรึกษาผ่านการรับรู้ของนิสิตอยู่ในระดับมาก 2) การรับรู้ความสามารถของตนเอง และความก้าวหน้าในการทำวิทยานิพนธ์อยู่ในระดับมาก ส่วนความเครียดในการทำวิทยานิพนธ์อยู่ในระดับปานกลาง 3) โมเดลอิทธิพลเชิงสาเหตุที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ (χ^2=24.915, df = 16, p = 0.071, GFI = 0.990, AGFI = 0.937, RMR = 0.044) และ 4) การรับรู้ความสามารถของตนเอง มีบทบาทส่งผ่านแบบบางส่วน จากการนิยมความสมบูรณ์แบบและการสนับสนุนของอาจารย์ที่ปรึกษาไปยังความก้าวหน้าในการทำวิทยานิพนธ์

* นิสิตมหาบัณฑิต สาขาวิธีวิทยาการวิจัยการศึกษา ภาควิชาวิจัยและจิตวิทยาการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
E-mail Address: t_suricha@hotmail.com
** อาจารย์ประจำสาขาวิธีวิทยาการวิจัยการศึกษา ภาควิชาวิจัยและจิตวิทยาการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
E-mail Address: auyporn.r@chula.ac.th
ISSN 1905-4491

Abstract

The objectives of the research were (1) to study levels of self-efficacy, stress and thesis progress on graduate students; (2) to study levels of perfectionism and support of adviser via graduate students' perceive; (3) to validate an effects of perfectionism and support of adviser on graduate students' thesis progress; and (4) to analyze an effect types of self-efficacy and stress between perfectionism and support of adviser on thesis progress. The samples were Master's Degree Student who study in thesis curriculum in Faculty of Education from Public Universities amount 359. These samples are selected by multi-stage random sampling. The research instruments was questionnaire that reliability was .730-.927. Data analysis were conducted by using descriptive statistics, and LISREL to validate an of structural equation models. The research finding were as follows:

1) The perfectionism of adviser's and support of adviser's level via graduate students' perceive was at the high level.

2) The self-efficacy and thesis progress was at the high level. The stress from thesis processing was at the moderate level.

3) A causal model was valid and fitted with the empirical data (χ^2=24.915, df = 16, p = 0.071, GFI = 0.990, AGFI = 0.937, RMR = 0.044

4) Self-efficacy was the partial mediator between perfectionism and support of adviser and thesis progress.

คำสำคัญ: การนิยมความสมบูรณ์แบบ, การสนับสนุนของอาจารย์ที่ปรึกษา, ความเครียด, ความก้าวหน้าในการทำวิทยานิพนธ์, การรับรู้ความสามารถของตนเอง, อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

KEYWORDS: Perfectionism / Adviser's support / Stress / Thesis progress / Self-efficacy / Adviser

บทนำ

การศึกษาเป็นกระบวนการสำคัญในการพัฒนาคนให้มีคุณภาพเพียบพร้อมทั้งความรู้ ความสามารถ สติปัญญา และคุณธรรมเพื่อเป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาประเทศให้เจริญก้าวหน้า โดยเฉพาะการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาที่มุ่งส่งเสริมให้ผู้เรียนได้พัฒนาทั้งความรู้ ทักษะในสาขาวิชาเฉพาะทางให้มีความชัดเจน ปัจจุบันหลักสูตรส่วนใหญ่จะมีการกำหนดให้ผู้เรียนได้มีการค้นคว้าอิสระ หรือทำวิทยานิพนธ์ ซึ่งกระบวนเรียนในช่วงเวลานี้จะเป็นการพัฒนาให้นิสิตนักศึกษารู้จักการแสวงหาความรู้ เรียนรู้จากการลงมือปฏิบัติด้วยตนเอง และฝึกการแก้ไขปัญหาอย่างเป็นระบบ โดยมีปัจจัยส่งเสริม ได้แก่ ความรู้ความสามารถและลักษณะส่วนตัวของผู้เรียน หลักสูตรการเรียนการสอน ทรัพยากรในการค้นคว้าหาความรู้ และการสนับสนุนของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ (Pitchforth, Beames, Thomas, Falk, Farr, Gasson, Thamrin, & Mengersen, 2012; สมจิตร์ แก้วมณี, 2551; อรุณศรี พุ่มนวล, 2552) ที่จะทำให้บัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาอย่างมีคุณภาพ

การทำวิทยานิพนธ์เป็นขั้นตอนที่นิสิตนักศึกษาแผน ก หรือแผนทำวิทยานิพนธ์ทุกคนต้องปฏิบัติ เพื่อให้สำเร็จการศึกษา ปัจจัยสำคัญที่ส่งเสริมให้นิสิตมีความก้าวหน้าในการทำวิทยานิพนธ์จากการศึกษางานวิจัยทั้งในและต่างประเทศ พบว่า นิสิตนักศึกษาที่มีปัญหาในการทำวิทยานิพนธ์หรือเรียนไม่จบตามกำหนดของหลักสูตรนั้นเป็นผลมาจากคุณภาพการให้คำปรึกษาและความสัมพันธ์ระหว่างนิสิตนักศึกษากับอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ (Alaba & Olanrewaju, 2012; Peña, Gersana, Tolod, & Absin, 2012) เพราะอาจารย์ที่ปรึกษาเป็นบุคคลสำคัญที่ทำให้การดำเนินการทำวิทยานิพนธ์เป็นไปอย่างราบรื่น อาจารย์ที่ปรึกษาที่ดีจะเป็นผู้คอยสนับสนุนทั้งความรู้ทางวิชาการ สร้างแรงจูงใจ มีเวลาให้คำปรึกษา เอาใจใส่ติดตาม

การทำวิทยานิพนธ์ของนิสิตอย่างใกล้ชิด ซึ่งการสนับสนุนที่ดีจะทำให้นิสิตนักศึกษามีความมุ่งมั่นพยายาม เกิดความเชื่อมั่นในความสามารถของตนเองในการตัดสินใจ การลงมือปฏิบัติ และการใช้ทรัพยากรต่างๆ ในการทำวิทยานิพนธ์ทำให้แนวโน้มการทำวิทยานิพนธ์มีความก้าวหน้าและนำไปสู่ความสำเร็จในการศึกษา (Martinsuo & Turkulainen, 2011; Mhunpiew, 2013; Varney, 2010; Vinitwatanakhun, 2011) นอกจากการสนับสนุนที่ดีจากอาจารย์ที่ปรึกษาแล้ว พบว่า มาตรฐานส่วนบุคคลของอาจารย์ที่ปรึกษายังเป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้วิทยานิพนธ์ของนิสิตนักศึกษาก้าวหน้า กล่าวคือ อาจารย์ที่ปรึกษาที่มีมาตรฐานสูง มีความเป็นระเบียบแบบแผนในทำงานอย่างมีระบบเป็นขั้นตอน และตรวจผลงานอย่างละเอียดอาจทำให้นิสิตเกิดพฤติกรรมที่ต้องปฏิบัติตามเพื่อให้เป็นไปตามที่อาจารย์คาดหวังจะทำให้วิทยานิพนธ์ก้าวหน้าตามระบบที่อาจารย์กำหนดไว้ (Hewitt & Flett, 1991) และทำให้นิสิตนักศึกษาเกิดการรับรู้ความสามารถของตนเองในกล้าคิดกล้าการตัดสินใจ พร้อมเชื่อมั่นว่าตนเองสามารถทำวิทยานิพนธ์ได้ตามที่อาจารย์คาดหวัง อย่างไรก็ตามมีงานวิจัยพบว่า ถ้ามาตรฐานของอาจารย์ที่ปรึกษากับการปฏิบัติของนิสิตที่มีความแตกต่างกันมาก ซึ่งเกิดจากอาจารย์ที่ปรึกษามีการนิยมความสมบูรณ์แบบในตนเองสูง จะทำให้นิสิตนักศึกษาเกิดความกังวลนำไปสู่ความเครียด ซึ่งความเครียดที่เกิดขึ้นถ้านิสิตนักศึกษามีการจัดการความเครียดที่เหมาะสมก็จะนำไปสู่ความก้าวหน้าในการทำวิทยานิพนธ์ (Peña et al., 2012)

ผลการวิจัยที่ผ่านมาแสดงให้เห็นว่าอาจารย์ที่ปรึกษาเป็นสาเหตุที่ทำให้เกิดความก้าวหน้าในการทำวิทยานิพนธ์เป็นอย่างมากเพราะกระบวนการทำวิทยานิพนธ์ทุกขั้นตอนต้องผ่านการพิจารณาเห็นชอบจากอาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อประเมินคุณภาพงาน งานวิจัยในปัจจุบัน มีการศึกษาเกี่ยวกับการสนับสนุนของอาจารย์ที่ปรึกษากับความก้าวหน้าในการทำวิทยานิพนธ์ และมีการศึกษาเรื่องการนิยมความสมบูรณ์แบบของผู้เรียนกับตัวแปรทางจิตวิทยาต่างๆ เช่น ความเครียด การรับรู้ความสามารถของตนเอง แต่ผู้วิจัยยังไม่พบงานวิจัยใดที่ศึกษาอิทธิพลของการนิยมความสมบูรณ์แบบและการสนับสนุนของอาจารย์ที่ปรึกษาพร้อมกัน อีกทั้งยังมีตัวแปรที่กล่าวถึงร่วมกัน ได้แก่ การรับรู้ความสามารถของตนเอง และความเครียด จึงทำเกิดประเด็นปัญหาว่าการนิยมความสมบูรณ์แบบและการสนับสนุนของอาจารย์ที่ปรึกษาส่งผลต่อความก้าวหน้าในการทำวิทยานิพนธ์อย่างไร และการรับรู้ความสามารถของตนเองและความเครียดจะเป็นตัวแปรส่งผ่านที่จะทำให้เกิดความก้าวหน้าในการทำวิทยานิพนธ์ในลักษณะใด ผู้วิจัยจึงเห็นว่าในบริบทการทำวิทยานิพนธ์ จึงน่าจะมีการศึกษาอิทธิพลการนิยมความสมบูรณ์แบบและการสนับสนุนของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ที่ส่งผลต่อความก้าวหน้าในการทำวิทยานิพนธ์ของนิสิตนักศึกษา โดยมีการตัวแปรส่งผ่านเป็นการรับรู้ความสามารถของตนเองและความเครียดในการทำวิทยานิพนธ์ เพื่อเป็นแนวทางให้กับอาจารย์ที่ปรึกษาในการให้ข้อแนะนำ และคำปรึกษานิสิตนักศึกษาที่กำลังทำวิทยานิพนธ์ต่อไป

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาระดับการนิยมความสมบูรณ์แบบและการสนับสนุนของอาจารย์ที่ปรึกษาตามการรับรู้ของนิสิตบัณฑิตศึกษา

2. เพื่อศึกษาระดับการรับรู้ความสามารถของตนเอง ความเครียด และความก้าวหน้าในการทำวิทยานิพนธ์ของนิสิตบัณฑิตศึกษา

3. ตรวจสอบความตรงอิทธิพลของการนิยมความสมบูรณ์แบบและการสนับสนุนของอาจารย์ที่ปรึกษาที่ส่งผลต่อความก้าวหน้าในการทำวิทยานิพนธ์ของนิสิตบัณฑิตศึกษา โดยมีพหุตัวแปรส่งผ่านกับข้อมูลเชิงประจักษ์

4. วิเคราะห์ลักษณะการส่งผ่านอิทธิพลของการรับรู้ความสามารถของตนเองและความเครียดระหว่างการนิยมความสมบูรณ์แบบและการสนับสนุนของอาจารย์ที่ปรึกษากับความก้าวหน้าในการทำวิทยานิพนธ์

วิธีดำเนินการวิจัย

วิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาความสัมพันธ์เชิงสาเหตุ (causal relationship research) โดยการวิเคราะห์อิทธิพลของการนิยมความสมบูรณ์แบบและการสนับสนุนของของอาจารย์ที่ปรึกษาที่ส่งผลต่อความก้าวหน้าในการทำวิทยานิพนธ์ของนิสิตบัณฑิตศึกษา โดยมีความเครียดและการรับรู้ความสามารถของตนเองเป็นตัวแปรส่งผ่าน

ประชากรและตัวอย่างวิจัย

ประชากรในการวิจัยเป็นนิสิตปริญญาโท แผนการทำวิทยานิพนธ์ คณะครุศาสตร์/ศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรัฐบาล

ตัวอย่างวิจัยในครั้งนี้ คือ นิสิตปริญญาโท ชั้นปีที่ 2-4 หลักสูตรทำวิทยานิพนธ์ (แผน ก) คณะครุศาสตร์/ศึกษาศาสตร์ กำหนดขนาดตัวอย่างจากการประมาณค่าพารามิเตอร์ตามแนวคิดของ Hair และคณะ (1995 อ้างถึงใน นงลักษณ์ วิรัชชัย, 2542) ได้ตัวอย่างจำนวน 359 คน ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบสุ่มสองขั้น (Two-stage random sampling) คือ การสุ่มภูมิภาค และสุ่มมหาวิทยาลัย ขั้นแรกสุ่มได้จำนวน 4 ภาค ภาคละ 2 มหาวิทยาลัย ยกเว้น ภาคกลางได้ 4 มหาวิทยาลัยเนื่องจากมีสัดส่วนจำนวนมหาวิทยาลัยมาก และภาคตะวันออกได้ 1 มหาวิทยาลัยเนื่องจากมีจำนวนมหาวิทยาลัยรัฐบาลที่เปิดคณะครุศาสตร์/ศึกษาศาสตร์น้อย แต่เนื่องจากตัวอย่างวิจัยที่ใช้เป็นนิสิตนักศึกษาที่อยู่ในช่วงทำวิทยานิพนธ์ทำให้บางคนไม่มีเรียนที่คณะจึงทำให้อัตราการตอบกลับลดลง ผู้วิจัยจึงจำเป็นต้องเก็บข้อมูล โดยการเพิ่มจำนวนมหาวิทยาลัยอีก 3 มหาวิทยาลัย เพื่อให้ได้ข้อมูลครบถ้วนตามที่กำหนดขนาดตัวอย่างไว้ รวมทั้งสิ้น 12 มหาวิทยาลัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือแบบสอบถาม ประกอบด้วย 4 ตอน คือ ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามเป็นแบบเลือกตอบ

ตอนที่ 2 ข้อมูลลักษณะของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ จำนวน 28 ข้อ ครอบคลุมตัวแปรแฝง 2 ตัวแปร ได้แก่ 1) การนิยมความสมบูรณ์แบบของอาจารย์ที่ปรึกษา พัฒนาจากแบบวัด the almost perfect scale-revised (Slaney et al., 2001) มีค่าความเที่ยง 0.875 และ 2) การสนับสนุนจากอาจารย์ที่ปรึกษา ผู้วิจัยสร้างขึ้นเองตามแนวคิดการสนับสนุนทางสังคม (social support) มีค่าความเที่ยง 0.955

ตอนที่ 3 ข้อมูลลักษณะของนิสิต/นักศึกษาในช่วงเวลาทำวิทยานิพนธ์ จำนวน 24 ข้อ ครอบคลุมตัวแปรแฝง 2 ตัวแปร ได้แก่ 1) ความเครียดในการทำวิทยานิพนธ์ ปรับปรุงมาจากแบบวัดความเครียดสวนปรุง ของกรมสุขภาพจิต (กรมสุขภาพจิต, 2545) มีค่าความเที่ยง 0.933 และ 2) การรับรู้ความสามารถของตนเอง พัฒนามาจากแบบสอบถามการปฏิบัติตัวและความเชื่อในความสามารถของนักเรียน (สุพรรณิการ์ กงภูธร, 2553) มีค่าความเที่ยง 0.877 ตอนที่ 2 และ3 มีลักษณะแบบสอบถามเป็นมาตรประมาณค่า 5 ระดับ

ตอนที่ 4 ข้อมูลความก้าวหน้าในการทำวิทยานิพนธ์ครอบคลุมตัวแปรแฝง 1 ตัวแปร คือ ความก้าวหน้าในการทำวิทยานิพนธ์ วัดจากจำนวนขั้นตอนการดำเนินงานที่เสร็จ โดยมีการประเมินเป็นมาตรประมาณค่า 3 ระดับ โดยเปรียบเทียบ 3 กลุ่ม โดยพิจารณาว่าแต่ละขั้นตอนการวิจัยเมื่อเทียบกับแผนที่วางไว้ควรอยู่ในระดับ 1 , 2 หรือ 3 ขณะนี้ตนเองได้ดำเนินการอยู่ในระดับใด และเพื่อนส่วนใหญ่ของดำเนินการ

อยู่ในระดับใด เมื่อนำไปทดลองใช้(tryout) กับนิสิตนักศึกษาปริญญาโท ที่ไม่ใช่ตัวอย่างจริง จำนวน 30 คน แล้วนำมาตรวจสอบค่าความเที่ยงโดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's alpha coefficient) พบว่า ข้อคำถามข้อที่ 6 ของตัวแปรสังเกตได้ความสอดคล้องของมาตรฐานอาจารย์กับการปฏิบัติของนิสิต และข้อที่ 21 ของตัวแปรสังเกตได้พฤติกรรม ถ้าตัดทิ้งจะมีค่าความเที่ยงของแบบสอบถามเพิ่มขึ้น ผู้วิจัยจึงตัดทิ้งซึ่งการตัดข้อคำถามยังคงเป็นไปตามนิยามเชิงปฏิบัติการ ทำให้สุดท้ายแล้วมีค่าความเที่ยงของแต่ละตัวแปรอยู่ในช่วง 0.730 - 0.927 ซึ่งอยู่ในระดับสูง แสดงว่าแบบสอบถามมีคุณภาพและเหมาะสมที่จะนำไปใช้เก็บรวบรวมข้อมูลต่อไป

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยทำการติดต่อประสานงานไปยังคณะศึกษาศาสตร์ทั้งแต่ละมหาวิทยาลัย เพื่อขออนุญาตเก็บข้อมูลวิจัยและขอความร่วมมือเจ้าหน้าในการช่วยแจกและเก็บแบบสอบถาม จากนั้นทำหนังสือขอความร่วมมือในการเก็บข้อมูลวิจัยจากคณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย สำหรับจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ผู้วิจัยดำเนินการแจกแบบสอบถามและเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง จำนวน 30 ชุด ส่วนอีก 11 มหาวิทยาลัยผู้วิจัยนำส่งหนังสือขอความร่วมมือในการเก็บข้อมูลวิจัยทางไปรษณีย์ไปพร้อมกับแบบสอบถามครั้งแรกนำส่ง 8 มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยละ 60 ชุด รวมทั้งสิ้น 480 ชุด และครั้งที่ 2 ติดต่อเพื่อนนิสิตนักศึกษาปริญญาโท อีก 3 มหาวิทยาลัยที่กำหนดเพิ่มเติมเพื่อเป็นตัวแทนแจกและเก็บแบบสอบถามมหาวิทยาลัยละ 30 ชุด โดยกำหนดระยะเวลาการตอบกลับ 2-4 สัปดาห์ และติดตามการตอบกลับของแบบสอบถามสัปดาห์ละ 1 ครั้ง แต่เนื่องจากตัวอย่างวิจัยที่ใช้เป็นนิสิตนักศึกษาปริญญาโท ที่อยู่ในช่วงทำวิทยานิพนธ์ทำให้บางคนไม่มีเรียนที่คณะ จึงทำให้ผู้วิจัยต้องทำหนังสือขอความร่วมมือไปยังบัณฑิตวิทยาลัยแต่ละมหาวิทยาลัยในการขอข้อมูลชื่อ และอีเมลเพื่อจัดส่งแบบสอบถามออนไลน์ ซึ่งได้รับความร่วมมือในการให้ข้อมูลดังกล่าว 3 มหาวิทยาลัย ทำให้ผู้วิจัยส่งแบบสอบถามออนไลน์ไปยังอีเมล อีกจำนวน 110 จากการตรวจสอบพบว่าแบบสอบถามที่ส่งทางไปรษณีย์จำนวนทั้งสิ้น 600 มีอัตราการตอบกลับคิดเป็นร้อยละ 60.3 และแบบสอบถามที่ส่งทางอีเมล์ 110 อีเมล มีอัตราการตอบกลับคิดเป็นร้อยละ 48.1

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. การวิเคราะห์ข้อมูลค่าสถิติเบื้องต้น

1.1 การวิเคราะห์สถิติพื้นฐานภูมิหลังของตัวอย่างวิจัย โดยใช้สถิติบรรยาย ได้แก่ ความถี่ ร้อยละ

1.2 ผลการวิเคราะห์สถิติพื้นฐานของตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย โดยใช้สถิติบรรยาย ได้แก่ ค่าเฉลี่ย (mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน(standard deviation) ความเบ้ (skewness) ความโด่ง(kurtosis) และค่าสัมประสิทธิ์การกระจาย(coefficient of variation)

2. การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อตอบวัตถุประสงค์การวิจัย

2.1 วิเคราะห์ระดับการนิยมความสมบูรณ์แบบและการสนับสนุนของอาจารย์ที่ปรึกษาตามการรับรู้ของนิสิตบัณฑิตศึกษา การบรู้ความสามารถของตนเอง ความเครียด และความก้าวหน้าในการทำวิทยานิพนธ์ โดยใช้สถิติบรรยาย ได้แก่ ค่าเฉลี่ย(mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน(standard deviation) ความเบ้ (skewness) และความโด่ง (kurtosis)

2.2 วิเคราะห์ตรวจสอบความตรงของอิทธิพลของการนิยมความสมบูรณ์แบบและการสนับสนุนของของอาจารย์ที่ปรึกษาที่ส่งผลต่อความก้าวหน้าในการทำวิทยานิพนธ์ของนิสิตบัณฑิตศึกษา โดยมีพหุตัวแปรส่งผ่าน ด้วยการวิเคราะห์โมเดลสมการโครงสร้างโดยใช้โปรแกรม LISREL

2.3 ลักษณะการส่งผ่านอิทธิพลของการรับรู้ความสามารถของตนเองและความเครียดระหว่างการนิยมความสมบูรณ์แบบและการสนับสนุนของอาจารย์ที่ปรึกษากับความก้าวหน้าในการทำวิทยานิพนธ์ด้วยการวิเคราะห์โมเดลสมการโครงสร้างโดยใช้โปรแกรม LISREL

ผลการวิจัย

1. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลค่าสถิติเบื้องต้น

1.1 ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง ร้อยละ 73.0 อายุอยู่ในช่วง 26-30 ปี รองลงมาอายุอยู่ในช่วง 21-25 ปี ร้อยละ 39.0 และ 36.5 ตามลำดับ ส่วนใหญ่ศึกษาอยู่ชั้นปีที่ 2 ร้อยละ 61.8 และมีสถานภาพการทำงาน คือ ทำงานพร้อมกับศึกษาต่อพร้อมกัน ร้อยละ 51.5 รองลงมาคือ ยังไม่ได้ทำงาน ร้อยละ 43.7

1.2 ค่าสถิติของตัวแปรในการวิจัย พบว่า ตัวแปรการนิยมความสมบูรณ์แบบของอาจารย์ที่ปรึกษามีค่าเฉลี่ย 3.79 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.64 ตัวบ่งชี้ที่มีค่าเฉลี่ยตามการรับรู้มากที่สุดคือ ความมีมาตรฐาน รองลงมาคือ ความมีระเบียบแบบแผนของอาจารย์ที่ปรึกษา ตัวแปรการสนับสนุนของอาจารย์ที่ปรึกษามีค่าเฉลี่ย 3.92 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.78 ตัวบ่งชี้ที่มีค่าเฉลี่ยตามการรับรู้มากที่สุดคือ การเอาใจใส่ รองลงมาคือ การให้ความรู้/เทคนิควิธีการ ตัวแปรการรับรู้ความสามารถของตนเองมีค่าเฉลี่ย 3.79 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.68 ตัวบ่งชี้ที่มีค่าเฉลี่ยตามการรับรู้มากที่สุดคือ ความเชื่อมั่นในการใช้ทรัพยากรสืบค้นข้อมูล รองลงมาคือ ความเชื่อมั่นในการทำวิทยานิพนธ์ ตัวแปรความเครียดในการทำวิทยานิพนธ์มีค่าเฉลี่ย 3.25 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.81 ตัวบ่งชี้ที่มีค่าเฉลี่ยตามการรับรู้มากที่สุดคือ อารมณ์และจิตใจ และความก้าวหน้าในการทำวิทยานิพนธ์ของนิสิตนักศึกษามีค่าเฉลี่ย 4.03 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.94 แสดงว่า นิสิตนักศึกษาที่เป็นตัวอย่างวิจัยมีความก้าวหน้าไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาค่าความเบ้ พบว่า ทุกตัวแปรแฝงมีการลักษณะแจกแจงแบบเบ้ซ้าย (ความเบ้เป็นลบ) และค่าความโด่งมีการแจกแจงข้อมูลในลักษณะโด่งกว่าโค้งปกติ (ค่าความโด่งมากกว่า 0) ยกเว้นความเครียดในการทำวิทยานิพนธ์มีค่าความโด่งต่ำกว่าโค้งปกติเล็กน้อย แสดงว่านิสิตนักศึกษามีความเครียดในการทำวิทยานิพนธ์แตกต่างกันรายละเอียดดังตาราง 1

2. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อตอบวัตถุประสงค์การวิจัย

2.1 ผลการวิเคราะห์ระดับของตัวแปร พบว่า การนิยมความสมบูรณ์แบบและการสนับสนุนของอาจารย์ที่ปรึกษา การรับรู้ความสามารถของตนเอง และความก้าวหน้าในการทำวิทยานิพนธ์อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.79, 3.92, 3.79 และ 4.03 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.64, 0.78, 0.68 และ 0.94 ตามลำดับ ส่วนความเครียดในการทำวิทยานิพนธ์อยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย3.26 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.81 รายละเอียดดังตาราง 1

ตาราง 1 ค่าสถิติพื้นฐานของตัวแปรในการวิจัย

ตัวแปรในการวิจัย	M	SD	sk	ku	แปลผล	ตัวแปรในการวิจัย	M	SD	sk	ku	แปลผล
1. การนิยมความสมบูรณ์แบบ	**3.79**	**0.64**	**-0.76**	**1.14**	**มาก**	**3.การรับรู้ความสามารถของตนเอง**	**3.79**	**0.68**	**-1.04**	**2.30**	**มาก**
1.1 ความมีมาตรฐาน	3.96	0.73	-0.69	0.42	มาก	3.1ความเชื่อมั่นใน	3.71	0.76	-0.61	0.72	มาก

						การตัดสินใจ					
1.2 ความสอดคล้องของมาตรฐานอาจารย์กับการปฏิบัติของนิสิต	3.43	0.76	-0.46	0.30	ปานกลาง	3.2 ความเชื่อมั่นในการทำวิทยานิพนธ์	3.82	0.74	-0.99	2.04	มาก
1.3 ความมีระเบียบแบบแผน	3.88	0.84	-0.63	0.40	มาก	3.3 ความเชื่อมั่นในการใช้ทรัพยากรสืบค้นข้อมูล	3.85	0.79	-0.91	1.38	มาก
2. การสนับสนุนของอาจารย์ที่ปรึกษา	**3.92**	**0.78**	**-0.97**	**1.06**	**มาก**	**4. ความเครียดในการทำวิทยานิพนธ์**	**3.25**	**0.81**	**-0.28**	**-0.51**	**ปานกลาง**
2.1 การให้ความรู้/เทคนิควิธีการ	3.97	0.81	-0.86	0.92	มาก	4.1 สุขภาพร่างกาย	3.41	0.85	-0.44	-0.18	ปานกลาง
2.2 การสร้างแรงจูงใจ	3.92	0.87	-0.88	0.34	มาก	4.2 อารมณ์และจิตใจ	2.93	0.81	-0.19	-0.58	ปานกลาง
2.3 การเอาใจใส่	4.03	0.81	-0.97	1.04	มาก	4.3 พฤติกรรม	3.18	1.03	-0.13	-0.56	ปานกลาง
ตัวแปรในการวิจัย	**M**	**SD**	**sk**	**ku**	**แปลผล**	**ตัวแปรในการวิจัย**	**M**	**SD**	**sk**	**ku**	**แปลผล**
2.4 การส่งเสริมกำลังใจ	3.76	0.99	-0.81	0.29	**มาก**	**5. ความก้าวหน้าในการทำวิทยานิพนธ์**					
						ขั้นตอนการทำวิทยานิพนธ์	4.03	0.94	-0.98	0.33	มาก

2.2 ผลการตรวจสอบความตรงของอิทธิพลการนิยมความสมบูรณ์แบบและการสนับสนุนของอาจารย์ที่ปรึกษาที่ส่งผลต่อความก้าวหน้าในการทำวิทยานิพนธ์

การตรวจสอบความตรงของโมเดลจะวิเคราะห์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรสังเกตได้หรือตัวบ่งชี้ ในหัวข้อนี้เพื่อใช้เป็นข้อมูลเบื้องต้นในการตรวจสอบความตรงของโมเดลตามรกอบแนวคิดวิจัย ตัวแปรสังเกตได้ จำนวน 14 ตัวแปร จึงวิเคราะห์ความสัมพันธ์โดยใช้สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน

เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ของตัวแปรสังเกตได้ในกลุ่มตัวแปรแฝงเดียวกัน พบว่า **ตัวแปรแฝงการนิยมความสมบูรณ์แบบของอาจารย์ที่ปรึกษา** มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของตัวแปรสังเกตได้อยู่ระหว่าง. 0.378 ถึง 0.665 โดยตัวแปรที่มีความสัมพันธ์ร่วมกันสูงสุดคือ ความมีมาตรฐาน (per.stan) และความมีระเบียบแบบแผน (per.ordr) โดยมีขนาดความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เท่ากับ 0.665 และตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กันต่ำสุด คือ ความมีมาตรฐาน (per.stan) และ ความสอดคล้องของมาตรฐานอาจารย์กับการปฏิบัติของนิสิต (per.disc) โดยมีขนาดความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เท่ากับ 0.378 **ตัวแปรแฝงการการสนับสนุนของอาจารย์ที่ปรึกษา** มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของตัวแปรสังเกตได้อยู่ระหว่าง 0.613 ถึง 0.836 โดยตัวแปรที่มีความสัมพันธ์ร่วมกันสูงสุดคือ การสร้างแรงจูงใจ (sup.motv) และ การส่งเสริมกำลังใจ (sup.powr) โดยมีขนาดความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เท่ากับ 0.836 และตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กันต่ำสุด คือ การให้ความรู้/เทคนิควิธีการ และการส่งเสริมกำลังใจ โดยมีขนาดความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เท่ากับ 0.613 **ตัวแปรแฝงการรับรู้ความสามารถของตนเอง** มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของตัวแปรสังเกตได้อยู่ระหว่าง 0.656 ถึง 0.711 โดยตัวแปรที่มีความสัมพันธ์ร่วมกันสูงสุดคือ ความเชื่อมั่นในการทำวิทยานิพนธ์ (eff.todo) และ ความเชื่อมั่นในการใช้ทรัพยากรสืบค้นข้อมูล (eff.souc) โดยมีขนาดความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เท่ากับ 0.711 และตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กันต่ำสุด คือ ความเชื่อมั่นในการตัดสินใจ (eff.decs)และ ความเชื่อมั่นในการใช้ทรัพยากรสืบค้นข้อมูล (eff.souc) โดยมีขนาดความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เท่ากับ 0.656 **ตัวแปรแฝงความเครียดในการทำวิทยานิพนธ์** มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของตัวแปรสังเกตได้อยู่ระหว่าง 0.524 ถึง 0.618 โดยตัวแปรที่มีความสัมพันธ์ร่วมกันสูงสุดคือ ด้านสุขภาพร่างกาย

(sts.body) และ ด้านอารมณ์และจิตใจ (sts.emot) โดยมีขนาดความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เท่ากับ 0.618 ตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กันต่ำสุด คือด้านอารมณ์และจิตใจ (sts.emot) และด้านพฤติกรรม (sts.behv) โดยมีขนาดความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เท่ากับ 0.524 รายละเอียดดังตารางที่ 2

ตาราง 2 สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และของตัวแปรสังเกตได้

	pro.step	per.stan	per.disc	per.ordr	sup.know	sup.motv	sup.care	sup.powr	eff.decs	eff.todo	eff.souc	sts.body	sts.emot	sts.behv
pro.step	1.000													
per.stan	0.225**	1.000												
per.disc	0.242**	0.378**	1.000											
per.ordr	0.183**	0.665**	0.444**	1.000										
sup.know	0.228**	0.672**	0.449**	0.633**	1.000									
sup.motv	0.163**	0.538**	0.356**	0.537**	0.726**	1.000								
sup.care	0.176**	0.696**	0.426**	0.687**	0.746**	0.748**	1.000							
sup.powr	0.092	0.441**	0.294**	0.463**	0.613**	0.836**	0.711**	1.000						
eff.decs	0.165**	0.508**	0.528**	0.520**	0.586**	0.521**	0.576**	0.466**	1.000					
eff.todo	0.231**	0.527**	0.587**	0.546**	0.605**	0.418**	0.555**	0.334**	0.688**	1.000				
eff.souc	0.179**	0.530**	0.490**	0.434**	0.545**	0.449**	0.483**	0.371**	0.656**	0.711**	1.000			
sts.body	-0.005	-0.004	0.122*	0.028	-0.019	-0.079	-0.113*	-0.163**	0.119*	0.078	0.045	1.000		
sts.emot	-0.056	-0.118*	-0.131*	-0.102	-0.115*	-0.182**	-0.158**	-0.212**	-0.064	-0.159**	-0.087	0.618**	1.000	
sts.behv	-0.059	-0.005	0.158	0.097	0.082	-0.035	0.013	-0.030	0.114*	0.035	0.007	0.567**	0.524**	1.000
Mean	4.035	3.959	3.429	3.882	3.965	3.925	4.028	3.756	3.711	3.818	3.851	3.143	3.414	3.181
S.D.	0.942	0.734	0.758	0.843	0.814	0.868	0.815	0.991	0.757	0.743	0.789	1.005	0.854	1.033

หมายเหตุ : **p < .010, * p < .050

เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรแฝงภายนอก การนิยมความสมบูรณ์แบบ (perfect) และการสนับสนุนของอาจารย์ที่ปรึกษา (support) มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ 0.707 สำหรับความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรแฝงภายนอกกับตัวแปรแฝงภายใน พบว่า ตัวแปรที่มีความสัมพันธ์ร่วมกันสูงสุด คือ การนิยมความสมบูรณ์แบบของอาจารย์ที่ปรึกษา(perfect) และการรับรู้ความสามารถของตนเอง (efficacy) รองลงมาคือ การสนับสนุนของอาจารย์ที่ปรึกษา (support) และการรับรู้ความสามารถของตนเอง (efficacy) โดยมีขนาดความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เท่ากับ 0.703 และ 0.613 ตามลำดับ และตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กันต่ำสุด คือ การสนับสนุนของอาจารย์ที่ปรึกษา กับความก้าวหน้าในการทำวิทยานิพนธ์ โดยมีขนาดความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เท่ากับ 0.180 รายละเอียดดังตาราง 3

ผลการตรวจสอบความตรงของอิทธิพลการนิยมความสมบูรณ์แบบและการสนับสนุนของอาจารย์ที่ปรึกษาที่ส่งผลต่อความก้าวหน้าในการทำวิทยานิพนธ์ ตามโมเดลกรอบแนวคิดวิจัย พบว่า โมเดลมีความสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ((χ^2=24.915, df = 16, p = 0.071, GFI = 0.990, AGFI = 0.937, RMR = 0.044, RMSAE = 0.039 largest Standardized residual = 0.456) และตัวแปรการนิยมความสมบูรณ์แบบ การสนับสนุนของอาจารย์ที่ปรึกษา การรับรู้ความสามรถของตนเอง และความเครียดในการทำวิทยานิพนธ์ ร่วมกันอธิบายความแปรปรวนของความก้าวหน้าในการทำวิทยานิพนธ์ ได้ร้อยละ 88.6

เมื่อพิจารณาอิทธิพลทางตรงและอิทธิพลทางอ้อมที่ส่งผลต่อความก้าวหน้าในการทำวิทยานิพนธ์ พบว่า ตัวแปรความก้าวหน้าในการทำวิทยานิพนธ์ได้รับอิทธิพลทางตรงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .010 จากตัวแปรการรับรู้ความสามารถของตนเองในการทำวิทยานิพนธ์มากที่สุด โดยมีขนาดอิทธิพลเท่ากับ 0.290 ตัวแปรการรับรู้ความสามารถของตนเองได้รับอิทธิพลทางตรงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01 จากการนิยมความสมบูรณ์แบบของอาจารย์ที่ปรึกษามากกว่าการสนับสนุนของอาจารย์ที่ปรึกษา ด้วยขนาดอิทธิพลเท่ากับ 0.804 และความเครียดในการทำวิทยานิพนธ์ได้รับอิทธิพลทางตรงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01 จากการนิยมความสมบูรณ์แบบและการสนับสนุนของอาจารย์ที่ปรึกษา ด้วยขนาดอิทธิพลเท่ากับ 0.388 และ -0.254 ตามลำดับ และตัวแปรความก้าวหน้าในการทำวิทยานิพนธ์ได้รับอิทธิพลทางอ้อมจากการนิยมความสมบูรณ์แบบของอาจารย์ที่ปรึกษามากที่สุด โดยส่งผ่านการรับรู้ความสามารถของตนเอง มีขนาดอิทธิพลเท่ากับ 0.288 รองลงมาคือ การสนับสุนนของอาจารย์ที่ปรึกษา ที่มีขนาดอิทธิพลเท่ากับ 0.034

เมื่อพิจารณาเมทริกซ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรแฝงความก้าวหน้าในการทำวิทยานิพนธ์กับตัวแปรแฝงอีก 4 ตัวแปร พบว่า การนิยมความสมบูรณ์แบบของอาจารย์ที่ปรึกษามีความสัมพันธ์กับความก้าวหน้ามากสุด โดยมีขนาดความสัมพันธ์เท่ากับ 0.258 ตามลำดับ แสดงว่า ถ้าอาจารย์ที่ปรึกษามีการนิยมความสมบูรณ์แบบและนิสิตนักศึกษาเกิดการรับรู้ความสามารถของตนเองมาก จะทำให้ความก้าวหน้าในการทำวิทยานิพนธ์มาก ส่วนตัวแปรที่สัมพันธ์กับความก้าวหน้าในการทำวิทยานิพนธ์น้อยสุด ได้แก่ ความเครียดในการทำวิทยานิพนธ์ โดยมีขนาดความสัมพันธ์เท่ากับ -0.045 แสดงว่า ถ้านิสิตนักศึกษาเกิดความเครียดมากจะทำให้ความก้าวหน้าในการทำวิทยานิพนธ์ลดลง รายละเอียดดังตาราง 3 และภาพ 1

ตาราง 3 ค่าสถิติผลการวิเคราะห์อิทธิพลทางตรงและอิทธิพลทางอ้อมของโมเดลตามกรอบแนวคิดวิจัย และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรแฝง

ตัวแปรผล / ตัวแปรเหตุ	progress			efficacy			stress		
	TE	IE	DE	TE	IE	DE	TE	IE	DE
perfect	0.384**	0.218**	0.166**	0.804**	-	0.804**	0.388**	-	0.388**
	(0.096)	(0.090)	(0.096)	(0.060)	-	(0.060)	(0.071)	-	(0.071)
support	-0.110**	0.034**	-0.144**	0.085	-	0.085	-0.254**	-	-0.254**
	(0.067)	(0.019)	(0.067)	(0.058)	-	(0.058)	(0.056)	-	(0.056)
efficacy	0.290**	-	0.290**	-	-	-	-	-	-
	(0.101)	-	(0.101)	-	-	-	-	-	-
ตัวแปรผล / ตัวแปรเหตุ	progress			efficacy			stress		
	TE	IE	DE	TE	IE	DE	TE	IE	DE
stress	-0.037	-	-0.037	-	-	-	-	-	-
	(0.053)	-	(0.053)	-	-	-	-	-	-

ค่าสถิติ Chi-square = 24.915, df=16, p-value = 0.0713 , GFI = 0.990 , AGFI=0.937 , RMR=0.0435, RMSEA= 0.0394,

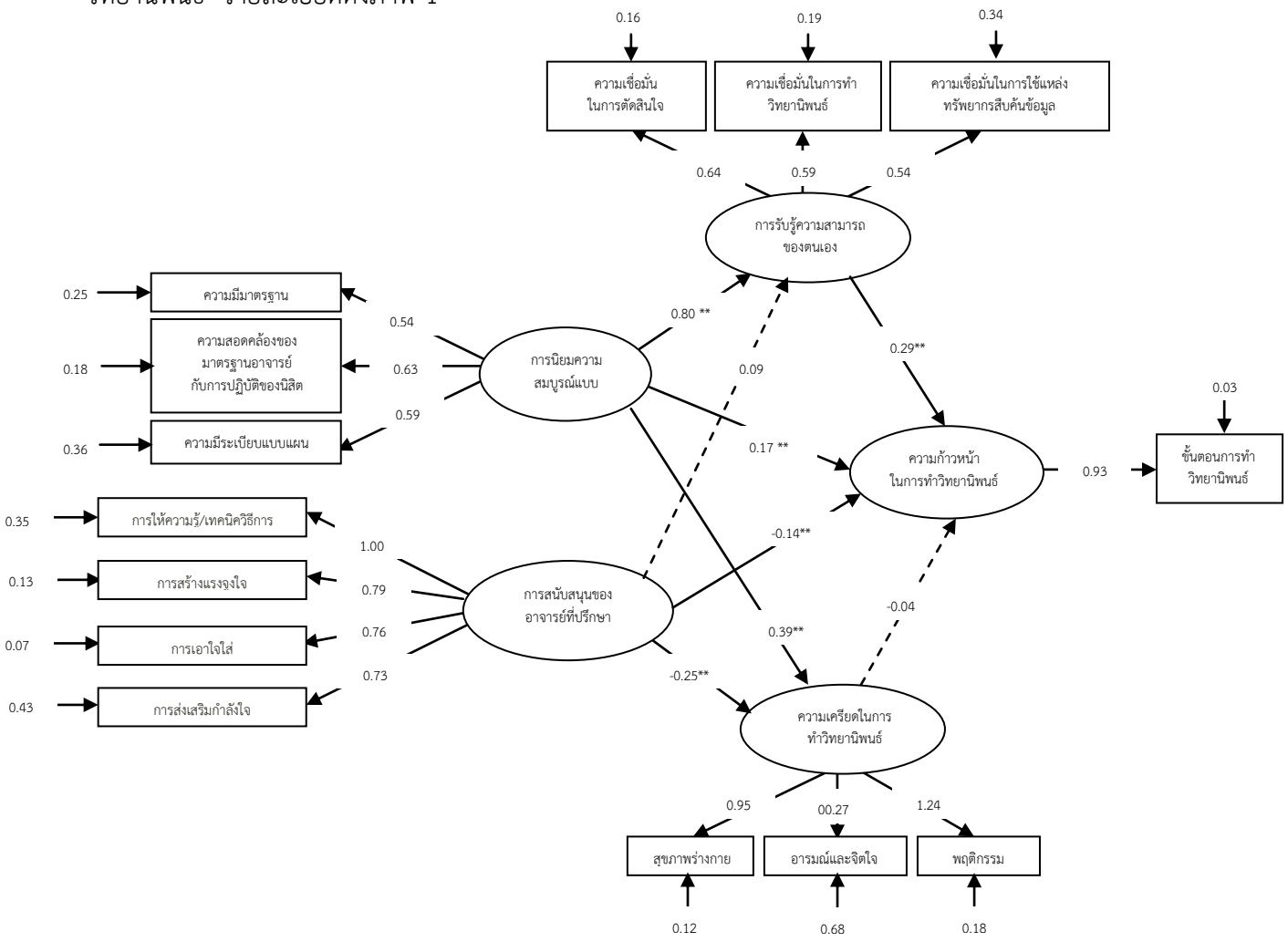
สมการโครงสร้างของตัวแปร	**efficacy**	**stress**	**progress**
r-square	0.762	0.059	0.886

ค่าเมทริกซ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรแฝง

	perfect	support	efficacy	stress	progress
perfect	1.000				
support	0.709	1.000			
efficacy	0.703	0.613	1.000		

stress	0.002	-0.120	0.017	1.000	
progress	0.258	0.180	0.215	-0.045	1.000
หมายเหตุ: ** p < .010					

2.3 ผลการวิเคราะห์ลักษณะการส่งผ่านอิทธิพลของการรับรู้ความสามารถของตนเองและความเครียดระหว่างการนิยมความสมบูรณ์แบบและการสนับสนุนของอาจารย์ที่ปรึกษากับความก้าวหน้าในการทำวิทยานิพนธ์ พบว่า การรับรู้ความสามารถของตนเองมีบทบาทการส่งผ่านแบบบางส่วน (partial mediator) จากตัวแปรการนิยมความสมบูรณ์แบบของอาจารย์ที่ปรึกษาไปยังความก้าวหน้าในการทำวิทยานิพนธ์ แต่ไม่มีการส่งผ่านจากการสนับสนุนของอาจารย์ที่ปรึกษา และความเครียดในการทำวิทยานิพนธ์ไม่ได้เป็นตัวแปรส่งผ่านทั้งการนิยมความสมบูรณ์แบบและการสนับสนุนของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ รายละเอียดดังภาพ 1

ภาพ 1 ผลการตรวจสอบอิทธิพลการนิยมความสมบูรณ์แบบและการสนับสนุนของอาจารย์ที่ปรึกษาที่ส่งผลต่อความก้าวหน้าในการทำวิทยานิพนธ์ โดยมีการรับรู้ความสามารถของตนเองและความเครียดเป็นตัวแปรส่งผ่าน

อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

1. ผลการวิเคราะห์ระดับของการนิยมความสมบูรณ์แบบ การสนับสนุนของอาจารย์ทีปรึกษา การรับรู้ความสามารถของตนเอง ความเครียด และความก้าวหน้าในการทำวิทยานิพนธ์

ผลการวิจัยในครั้งนี้พบว่า การนิยมความสมบูรณ์แบบอยู่ในระดับมาก ซึ่งงานวิจัยที่ผ่านมาการนิยมความสมบูรณ์แบบถูกนำมาศึกษาตามพฤติกรรมของนิสิตนักศึกษาที่ตอบแบบสอบถาม (Camadan, 2010; Fletcher, Shim, & Wang, 2012; Molnar, Sadava, Flett & Colautti, 2011) แต่งานวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาผ่านการรับรู้ของนิสิตนักศึกษา การที่นิสิตนักศึกษารับรู้ว่าอาจารย์ที่ปรึกษามีการนิยมความสมบูรณ์แบบมาก อาจเนื่องมาจากอาจารย์ที่ปรึกษาจะมีมาตรฐานในการทำงานของตนเอง จึงเกิดความคาดหวังและตั้งมาตรฐานให้นิสิตนักศึกษาในการดูแลของตนเอง มีการสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์ที่มีคุณภาพตามมาตรฐานที่กำหนดไว้ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดการนิยมความสมบูรณ์แบบของ Hewitt และ Flett (1991) ในด้านการนิยมความสมบูรณ์แบบจากผู้อื่น ที่จะมีการให้ความสำคัญกับผลการปฏิบัติของคนรอบข้าง และมีการประเมินผลการปฏิบัตินั้นอย่างเข้มงวดให้เป็นไปตามแนวทางที่ตนเองกำหนดไว้ สำหรับการสนับสนุนของอาจารย์ที่ปรึกษาอยู่ในระดับมากเช่นกัน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของวินัย ปานโท้ (2542) เนื่องจากการทำวิทยานิพนธ์นิสิตนักศึกษาต้องมีการติดต่อสื่อสารเพื่อขอคำแนะนำและความช่วยเหลือจากอาจารย์ที่ปรึกษาอย่างสม่ำเสมอ ทำให้นิสิตนักศึกษาเกิดการรับรู้ว่าอาจารย์มีการสนับสนุนและช่วยเหลือในการวิทยานิพนธ์

การรับรู้ความสามารถของตนเองในการทำวิทยานิพนธ์ของนิสิตอยู่ในระดับมาก ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ปนัดดา ดีพิจารณ์ (2551) และ Harsch (2008) เนื่องมาจากปัจจัยสำคัญในการทำวิทยานิพนธ์คือ คุณลักษณะของนิสิตนักศึกษา ที่ต้องมีความรู้ความสามารถในการวิจัย รับผิดชอบในการตัดสินใจและการลงมือปฏิบัติด้วยตนเองทุกขั้นตอนเพื่อให้จบการศึกษา จึงทำให้เกิดการรับรู้ความสามารถของตนเองสูง (Harsch, 2008) อีกทั้งความก้าวหน้าในการทำวิทยานิพนธ์ที่อยู่ในระดับมาก เนื่องจากระยะเวลาในการเก็บข้อมูลของงานวิจัยครั้งนี้อยู่ในช่วงภาคการศึกษาปลายซึ่งนิสิตนักศึกษาผู้ตอบแบบสอบถามที่จะสำเร็จการศึกษาในปี 2557 กำลังทำวิทยานิพนธ์ตามระยะเวลาที่หลักสูตรกำหนด สำหรับความเครียดในการทำวิทยานิพนธ์อยู่ในระดับปานกลาง เนื่องมาจากนิสิตรับรู้ว่าอาจารย์ที่ปรึกษามีการสนับสนุนอยู่ในระดับมาก จึงทำให้ระดับความเครียดในภาพรวมมีค่าปานกลาง

2. ผลการตรวจสอบความตรงของอิทธิพลการนิยมความสมบูรณ์แบบและการสนับสนุนของอาจารย์ที่ปรึกษาที่ส่งผลต่อความก้าวหน้าในการทำวิทยานิพนธ์

ผลการวิจัยพบว่า โมเดลอิทธิพลเชิงสาเหตุมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ โดยการนิยมความสมบูรณ์แบบ การสนับสนุนของอาจารย์ที่ปรึกษา และการรับรู้ความสามารถของตนเองมีอิทธิพลทางตรงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติต่อความก้าวหน้าในการทำวิทยานิพนธ์ เนื่องจากปัจจัยด้านคุณลักษณะนิสิตนักศึกษาและอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เป็นสำคัญ ที่จะทำให้เกิดความก้าวหน้าที่นำไปสู่ความสำเร็จของการทำวิทยานิพนธ์ ซึ่งความรู้ความสามารถและคุณลักษณะของนิสิตนักศึกษาที่มีการสร้างความเชื่อมั่นในตนเองว่าสามารถทำวิทยานิพนธ์ได้สำเร็จจะทำให้เกิดแรงผลักดัน เกิดความมุ่งมั่นในการทำวิทยานิพนธ์จึงทำให้วิทยานิพนธ์มีความก้าวหน้าได้อย่างรวดเร็ว ในทางตรงกันข้ามถ้านิสิตนักศึกษาไม่เชื่อมั่นในตนเอง คิดว่าตนเองไม่สามารถทำได้หรือไม่มีแรงจูงใจที่จะทำวิทยานิพนธ์ก็จะทำให้เกิดความก้าวหน้าน้อยซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Varney (2010) นอกจากนี้อาจารย์ที่ปรึกษาที่มีคุณลักษณะส่วนตัวที่นิยมความสมบูรณ์แบบมากจะทำให้มีความคาดหวังให้นิสิตดำเนินการตามระบบขั้นตอนที่ตนเองกำหนดไว้ นิสิตนักศึกษาที่เกิดการปฏิบัติตามจึงเกิดความก้าวหน้าในการทำวิทยานิพนธ์เพิ่มขึ้นสอดคล้องกับงานวิจัยของ Molnar, Sadava, Flett และ Colautti (2011) สำหรับการสนับสนุนของอาจารย์ที่ปรึกษาพบว่าส่งอิทธิพลทางลบต่อความก้าวหน้าในการทำวิทยานิพนธ์ ซึ่งขัดแย้งกับงานวิจัยก่อนหน้าของ Martinsuo และ Turkulainen (2011) ที่อธิบายว่าการสนับสนุนของอาจารย์ที่ปรึกษาส่งผลต่อความก้าวหน้าในการวิจัย อาจเนื่องมาจากตัวอย่างวิจัยได้รับการ

สนับสนุนของอาจารย์ที่ปรึกษามาก แต่ปัจจัยที่สำคัญนอกจากอาจารย์ที่ปรึกษา คือ ตัวนิสิตนักศึกษาเองที่จะเป็นผู้ดำเนินการวิจัยทุกขั้นตอน สอดคล้องกับงานวิจัยของ สมจิตร์ แก้วมณี (2551) และอรุณศรี พุ่มนวล (2552) ที่พบว่าระดับปัจจัยส่วนบุคคลอยู่ในระดับสูงกว่าการสนับสนุนของอาจารย์ที่ปรึกษา กล่าวคือ ถ้านิสิตไม่มีกำลังใจหรือความกระตือรือร้นในการทำงานก็จะทำให้ความก้าวหน้าลดลง ดังนั้นทิศทางลบนี้อาจเกิดจากปัจจัยส่วนบุคคลเอง นอกจากนี้งานวิจัยนี้ยังพบว่า การสนับสนุนของอาจารย์ที่ปรึกษาไม่ส่งผลต่อการรับรู้ความสามารถของตนเอง ซึ่งขัดแย้งกับงานวิจัยก่อนหน้า กล่าวคือ การรับรู้ความสามารถของตนเองได้รับอิทธิพลจากสนับสนุนทางเรียนจากหลายด้าน ได้แก่ การสนับสนุนจากครอบครัว การสนับสนุนจากเพื่อน และการสนับสนุนจากอาจารย์ (เนติมา กมลเลิศ, 2549) จึงอาจเป็นสาเหตุว่าการสนับสนุนของอาจารย์ที่ปรึกษาส่งผลน้อยกว่าอีกสองด้านทำให้งานวิจัยนี้ค้นพบว่าส่งผลน้อยจนถือว่าไม่ส่งผล

3. ผลการวิเคราะห์ลักษณะการส่งผ่านอิทธิพลของการรับรู้ความสามารถของตนเองและความเครียดระหว่างการนิยมความสมบูรณ์แบบและการสนับสนุนของอาจารย์ที่ปรึกษากับความก้าวหน้าในการทำวิทยานิพนธ์

ผลการวิจัยพบว่า การนิยมความสมบูรณ์แบบและการสนับสนุนของอาจารย์ที่ปรึกษาส่งผ่านอิทธิพลแบบบางส่วน (partial mediation) ต่อความก้าวหน้าในการทำวิทยานิพนธ์ ผ่านการรับรู้ความสามารถของตนเอง เนื่องมาจาก การนิยมความสมบูรณ์แบบและการสนับสนุนของอาจารย์ที่ปรึกษาส่งอิทธิพลทางตรงต่อความก้าวหน้า ทำให้อิทธิพลบางส่วนผ่านการรับรู้ความสามารถของตนเอง ข้อค้นพบนี้แสดงให้เห็นว่าการพัฒนาคุณภาพการให้คำปรึกของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ควรมีการส่งเสริมให้นิสิตเกิดความเชื่อมั่นในตนเองทั้งการตัดสินใจ ในการลงมือปฏิบัติ และการใช้ทรัพยากรในการสืบค้นหรือวิเคราะห์ข้อมูลเพิ่มขึ้น

ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลวิจัยไปใช้

1.1 ผลการวิจัยระดับจะแสดงให้เห็นถึงพฤติกรรมหรือลักษณะโดยรวมของอาจารย์ที่ปรึกษาในสายการศึกษาว่ามีการสนับสนุนในระดับมาก ดังนั้นการพัฒนาบัณฑิตศึกษาให้มีคุณภาพ ควรมีการพัฒนาอาจารย์ที่ปรึกษาให้ตระหนักถึงคุณภาพการให้คำปรึกษาที่เหมาะสม สอดคล้องกับลักษณะของผู้เรียนเพื่อให้การทำวิทยานิพนธ์เป็นไปอย่างมีคุณภาพ

1.2 ผลการวิจัยพบว่าการรับรู้ความสามารถเป็นตัวแปรส่งผ่าน นอกจากคุณภาพของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ที่ต้องให้ความสนใจในการพัฒนาแล้ว ควรมีการส่งเสริมความเชื่อมั่นในตนเองให้กับนิสิตเพิ่มขึ้น เช่น มีการสร้างแรงจูงใจ ให้กำลังใจ และแสดงความรับผิดชอบร่วมที่ทำให้นิสิตนักศึกษาเกิดความรู้สึกว่าจะสำเร็จการศึกษาได้ตามหลักสูตรกำหนด

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาความก้าวหน้าในการทำวิทยานิพนธ์จากปัจจัยของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ที่ส่งผลกระทบต่อพฤติกรรมของนิสิตเท่านั้น ดังนั้นการวิจัยครั้งต่อไปน่าจะมีการศึกษาตัวแปรปัจจัยจากนิสิตนักศึกษาโดยตรง

รายการอ้างอิง

ปนัดดา ดีพิจารณ์. (2551). *การพัฒนาโมเดลเชิงสาเหตุของการกำกับตนเองในการทำวิทยานิพนธ์ของนิสิตนักศึกษาระดับมหาบัณฑิตทางการศึกษา.* วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต. สาขาวิชาวิจัยการศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

วินัย ปานโท้. (2542). *การเชิงสาเหตุของความวิตกกังวลในการทำ*วิทยานิพนธ์*ของนิสิตบัณฑิตศึกษา คณะครุศาตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.* วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต. สาขาวิชาวิจัยการศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สมจิตร์ แก้วมณี. (2551). ปัญหาในการทำวิทยานิพนธ์ของนักศึกษาระดับมหาบัณฑิตคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์. *วารสารวิชาการคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์.* 4: 133-158

สินีนุช วานิช. (2553). *การพัฒนาแบบวัดการยึดติดความสมบูรณ์แบบ สำหรับนักเรียนช่วงชั้นที่ 4.* วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต. สาขาวิชาการวัดผลการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

อมราพร สุรการ. (2555). *การศึกษาองค์ประกอบและตัวแปรเชิงสาเหตุของการปรับตัวของนักเรียนที่มีความสามารถพิเศษทางวิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์.* วิทยานิพนธ์ปริญญาดุษฎีบัณฑิต. สาขาวิชาการวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ประยุกต์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

อรุณศรี พุ่มนวล. (2552). *ความสำเร็จในการทำวิทยานิพนธ์ของมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยหาดใหญ่.* วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต. สาขาวิชาพัฒนามนุษย์และสังคมมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.

Alaba, A. R., & Olanrewaju, A. K. (2012). Service quality dimensions and thesis writing among postgraduate students in south-west Nigeria. *Universal Journal of Education and General Studies* 1(7): 188-194.

Dela Peña, C. S., Gersana, Z., Tolod, L., & Absin, S. (2012). Quality of Thesis Advising in Graduate Education in Northern Mindanao. *CHED-Accredited Research Journal* 8(1): 162-170.

Fletcher, K. L., Shim, S. S., & Wang, C. (2012). Perfectionistic concerns mediate the relationship between psychologically controlling parenting and achievement goal orientations. *Personality and Individual Differences* 52(8): 876–881

Frost, R. O., Marten, P., Lahart, C.; & Rosenblate, R. (1990). The Dimensional Perfectionism. *Cognitive Therapy and Research* 14(5): 449-468.

Hewitt, P. L., and Flet, G. L. (1991). Perfectionism in the Self and Social Contexts Conceptualization Assessment and Association With Psychopathology. *Journal of Personality and Social Psychology* 60(3): 456-470.

Martinsuo, M., & Turkulainen, V. (2001). Personal commitment, support and progress in doctoral studies. *Studies in Higher Education* 36(1): 103–120.

Mhunpiew, N. (2013). A Supervisor's Roles for Successful Thesis and Dissertation. *US-China Education Review* 3(2): 119-122.

Molnar, D. S., Sadava, S. W., Flett, G. L., & Colautti, J. (2011). Perfectionism and health A mediational analysis of the roles of stress, social support and health related behaviours. *Psychology and Health* 27(7): 846–864.

Pitchforth, J., Beames, S., Thomas, A., Falk, M., Farr, C., Gasson, S., Thamrin, S. A., & Mengersen, K. (2012). Factors affecting timely completion of a PhD: a complex systems Approach. *Journal of the Scholarship of Teaching and Learning* 12(4): 124 – 135.

Slaney, R. B., Rice, K. G., Mobley, M., Trippi, J., & Ashby, J. S. (2001). The revised almost perfect scale. *Measurement and Evaluation in counseling and development* 34: 130-145.

Varney, J. J. (2010). The role of dissertation self-efficacy in increasing dissertation completion: sources, effects and viability of a new self-efficacy construct. *College Student Journal* 44(4): 932.

Vinitwatanakhun W. (2011). Academic Advising Thesis advisor's behavior student satisfaction: 1-17.